श्रीमहाभारतं

॥ आदिपर्व्व ॥

नारायणं नमस्कृत्य नरञ्चैव नरोत्तमं । देवीं सरस्वतीञ्चैव ततो जयमुदीरयेत् ।

लोमहर्षणपुत्र उग्रश्रवाः सौतिः पौराणिको नैमिषारण्ये । शौनकस्य कुलपतेर्द्वादशवार्षिके सत्रे ।
सुखासीनानभ्यगच्छन्महर्षीन् संशितव्रतान् । विनयावनतो भूत्वा कदाचित् सूतनन्दनः ।
तमाश्रममनुप्राप्तं नैमिषारण्यवासिनां । चित्राः श्रोतुं कथास्तत्र परिवव्रुस्तपस्विनः ।
अभिवाद्य मुनींस्तांस्तु सर्व्वानेव कृताञ्जलिः । अपृच्छत् स तपोवृद्धिं सद्भिश्चैवाभिपूजितः ।
अथ तेषूपविष्टेषु सर्व्वेष्वेव तपस्विषु । निर्दिष्टमासनं भेजे विनयाल्लोमहर्षणिः । ५
सुखासीनं ततस्तन्तु विश्रान्तमुपलभ्य च । अथापृच्छदृषिस्तत्र कश्चित्प्रस्तावयन् कथाः ।
कुतआगम्यते सौते क्व चायं विहृतस्त्वया । कालः कमनुपत्राच्च शंसैतत्पृच्छतोमम ।
एवं पृष्टोऽब्रवीत्सम्यग्यथावल्लोमहर्षणिः । वाक्यं वचनसम्पन्नस्तेषां च चरिताश्रयं ।
तस्मिन्सदसि विस्तीर्णे मुनीनां भावितात्मनां ॥ सौतिरुवाच ॥ जनमेजयस्य राजर्षेः सर्पसत्रे महात्मनः ।
समीपे पार्थिवेन्द्रस्य सम्यक् पारीक्षितस्य च । कृष्णद्वैपायनप्रोक्ताः सुपुण्या विविधाः कथाः । १०
कथिताश्चापि विधिवद्या वैशम्पायनेन वै । श्रुत्वाहं ता विचित्रार्था महाभारतसंश्रिताः ।
बहूनि सम्परिक्रम्य तीर्थान्यायतनानि च । समन्तपञ्चकं नाम पुण्यं द्विजनिषेवितं ।
गतवानस्मि तं देशं युद्धं यत्राभवत्पुरा । कुरूणां पाण्डवानां च सर्व्वेषां च महीक्षितां ।
दिदृक्षुरागतस्तस्मात्समीपं भवतामिह । आयुष्मन्तः सर्व्व एव ब्रह्मभूता हि मे मताः ।
अस्मिन् यज्ञे महाभागाः सूर्य्यपावकवर्च्चसः । कृताभिषेकाः शुचयः कृतजप्याहुताग्नयः । भवन्त आसने स्वस्था
ब्रवीमि किमहं द्विजाः । १५